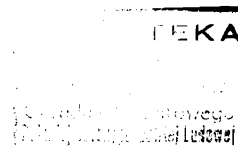

URZĄD PATENTOWY

A 61 k 27/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21280.

Kl. 30 h, 2.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób wytwarzania roztworów kwasów barbiturowych i ich soli.

Patent dodatkowy do patentu Nr 21279.

Zgłoszono 25 listopada 1933 r.

Udzielono 26 marca 1935 r.

Pierwszeństwo: 26 listopada 1932 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 26 marca 1950 r.

Wykryto, że kwasy barbiturowe i ich sole można przeprowadzić w roztwory trwałe, nadające się doskonale do celów leczniczych do użycia doustnie, jak również do wstrzykiwań, skoro jako rozpuszczalniki stosować rozpuszczalne w wodzie etery oksyalkylowe względnie alkoksyalkylowe alkoholów wielowartościowych. W celu wytworzenia tych roztworów postępuje się w ten sposób, iż kwasy barbiturowe lub ich sole rozpuszcza się we wspomnianych rozpuszczalnikach i roztwory te, ewentualnie przed użyciem, rozcieńczając wodą lub wodnemi roztworami, doprowadza

do żądanego stężenia. Rozumie się, że do roztworów tych można dodawać innych środków leczniczych lub środków aromatycznych i polepszających smak, np. sacharyny, sorbitu lub esencji. Podczas gdy wodne roztwory soli kwasu barbiturowego rozkładają się łatwo, to roztwory, wytwarzane według sposobu niniejszego, można bez rozkładu przechowywać i nawet sterylizować, dzięki czemu został osiągnięty duży postęp techniczny. Nie można było również przewidzieć, że wymienione związki, stosowane jako rozpuszczalniki, są tak obojętne i nietrujące, iż przygotowane za-

pomocą nich roztwory będzie można stosować bez szkodliwego działania do wstrzykiwań podskórnych i dożylnych, jak również doustnie. W tym celu korzystnie jest bezpośrednio przed użyciem wytworzone roztwory rozcieńczyć wodą.

Przykład I. 1 g kwasu fenylo-etylobarbiturowego rozpuszcza się w takiej ilości eteru jednometylodwuglikolowego ($\text{CH}_3 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2\text{OH}$), iż ogólna objętość roztworu wynosi 5 cm^3 . 1 cm^3 przesączonego przezoczystego roztworu zawiera wówczas 0,2 g kwasu fenylo-etylobarbiturowego.

Przykład II. 10 g Δ -1,2-cykloheksenylo-metylo-N-metylo-barbituranu sodowego rozpuszcza się w 20 g eteru jednometylodwuglikolowego i roztwór dopełnia do 30 cm^3 . Przed użyciem do wstrzykiwań rozcieńcza się 3 części objętościowe roztworu tego 7 częściami objętościowymi destylowanej wody.

Przykład III. 10 g fenylo-etylo-N-metylo-barbituranu sodowego rozpuszcza się w 20 g dwuglikolu ($\text{OH} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{OH}$) i roztwór dopełnia do 40 cm^3 .

Przykład IV. 10 g kwasu dwualylobarbiturowego rozpuszcza się w 80 g eteru etylodwuglikolowego ($\text{C}_2\text{H}_5 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{OH}$) i roztwór dopełnia do 100 cm^3 .

Rozumie się, że do rozpuszczania można również stosować mieszaniny oksyalkyloowych lub alkoksyalkyloowych eterów alkoholów wielowartościowych.

Przykład V. 30 g dwuetylobarbituranu dwuetyloaminoetanolu rozpuszcza się w 70 g eteru jednometylo-dwuglikolowego i roztwór dopełnia do 100 cm^3 .

Przykład VI. 10 g Δ -1,2-cykloheksenylo-metylo-N-metylo-barbituranu sodowego rozpuszcza się w 20 g trójetylenoglikolu ($\text{OH} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{O} \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{CH}_2 \cdot \text{OH}$) i otrzymany roztwór dopełnia do 30 cm^3 . Przed użyciem do wstrzykiwań 3 części objętościowe roztworu tego rozcieńcza się 7 częściami objętościowymi wody destylowanej.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania roztworów kwasów barbiturowych według patentu Nr 21279, znamienny tem, że kwasy barbiturowe względnie ich sole rozpuszcza się w eterach oksyalkyloowych względnie alkoksyalkyloowych alkoholów wielowartościowych.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.